Pilling Zoltán

Töredékek

1972

Január 2.

Az első két órán vetítés volt. Valaki beköpte, hogy hajszabadság lesz, de kiderült, hogy csak kamu. Az új matektanár tűrhető. PL tombolt, mert csak a harmadikosok voltak a naposjelentésben. Nem vette be, hogy Józsi mindig csak nálunk razziázik. Egy ideig minden kedvezménytől mentesek vagyunk. Az évben már bulit sem rendezhetünk. Szerencsére a csajok Esztergomban már gyártják a meghívókat. Csiga meghülyült.

Január 19.

Szalámi magnója a suliban volt, egy hét óta most hallottam először első osztályú zenét. Faterom levelet küldött, Öfe most hozta fel. Megkaptam az első félévi jegyet, töriből egy egyest adott Dodó. Osztályfőnökin az osztálykirándulásról beszéltünk, április végén lesz Szegeden. A Dobóból jött három csaj, meghívták az osztályt buliba, szombaton lesz. Válaszoltam fater levelére, azt írtam, hogy a bélyeget már kölcsön kértem, mert nincs pénzem. A válaszban biztos jön vagy 5 bélyeg… Befizettem erre a hónapra a 20 forintot, még maradt 20 február 6-ig, ugyanis akkor lesz a szülői értekezlet. Ma kértem kimenőt szombatra, Kmotrik írta be. PL délelőtt megmondta, nem ad, biztos ki fogja húzni. Nem kaptam kimenőt. A bulira Kégel és PL is el akar jönni, és csak azt akarják beengedni, akik nekik is tetszenek. Még mindig nem értik meg, hogy a mi divatunk más, mint az övéké és mi nem őértük élünk. Be akarta bizonyítani, hogy rövid hajjal is ugyanolyanok maradunk. Megkérdezte Fülöpöt, ő vesztett e valamit, hogy levágták a haját és PL koppant egy nagyot, mert Fülöp azt mondta, mindent elvesztett a hajával, mint Sámson.

Január 31.

Ma váltottunk a műhelyben, Bombiczhoz kerültem. Dorogon voltunk Répával, gyújtóst hoztunk a sulinak. Ma volt utoljára tízórai, azt mondták, hogy javítják a kaját. Nem hiszem, hogy így lesz.
Meghallgattam az utolsó kiadású Beatles nagylemezt. Válaszoltam faternak.
Holnap nehéz nap lesz, nem tanultam semmit, esedékes pár egyes. Most hallottam, hogy Flukival kitolt az a nagy paraszt Ági, leváltotta az osztályfőnökségről, ő lett a 4C-sek osztályfőnöke. A sok bunkó irigyli Fluki népszerűségét. A 4C-sek azt tervezik, hogy nem mennek suliba, ezzel tiltakoznak.

Február 5.

Matek kettes Gárdainál! Holnap jön fater szülői értekezletre. Ma megigazítottam a hajam, mert el volt cseszve. PL mégsem vette el a kimenőt, ki is használtam, nem akarok itt rothadni.

Pistivel mentem ki, a busznál várta Böbét, de az nem jött el. Szidta a csajt egész úton, majd elváltunk. Találkoztam Kampóékkal, velük hülyültem, majd visszajöttünk Egomból. Jegyet nem vettünk.
Répa, Tisó és Boda be is rúgott, Boda különösen, vagy ötször kitaccsolt. Fülöp felszedett egy csajt, s most úszik a boldogságban, ahogy ő mondta.

Február 6.

Szülői értekezlet volt, ezért délelőtt rendesen fűtöttek, de most már hideg van.
Megjött fater is, nem szólt a hajamért. PL nem mondott rólam semmi rosszat, és kis Varga sem. Bementünk Egomba a bazilikába, majd beültünk a Múzeumba. Rendes volt, ittunk egy Mecsekit és egy kávét. Adott 180 forintot, ez az öröm váratlanul jött.
Répának az anyja elhozta a magnót, de vissza is vitte, mert az a bunkó PL telebeszélte a fejét. Délelőtt Szalámi muterjával kerestük Szalámi magnóját, szintén PL miatt.

Február 9.

Csiga ma bepörgött, Leningrádba akart menni. PL hozta vissza Pestről. Egomban voltam Fülöpékkel, ők csajhoz mentek, én vásárolni. Fordítva jobb lett volna. A szombati kimenő marad, csak kamu volt az egész. Az iskolai házirend változott meg, de az nem sokat zavar. Levél fatertól. Azt írja, anyám érdeklődött hevesen felőlem, de azért levelet nem ír. Végre ma meghozták az erősítőket ismét van zene.

Február 25.

Kégel ma behívatott az irodájába, a hajam miatt, pontosabban azért, mert nem jelentkeztem nála szerdán. Ezért beírt a kóter-füzetbe. Közben bejött Kehes és Pisti színházügyben és elkezdtünk beszélgetni a hajról. Egész normálisan vitatkoztunk, majdnem meggyőztük. A végén ő is, mi is nevettünk. Ha egyes proszt tanárok nem uszítanák, egész jól kijönnénk egymással.

Február 26.

6-kor Dobó buli, marha szar volt. Annyian voltak, hogy meg sem lehetett mozdulni. Szerencse, hogy nem fizettem be a tíz forintot, ugyanis nem engedtek be. Fülöp, Öfe, Kampó, Pisti és én voltam a bandában. Malacunkra a női WC ablaka nyitva volt, itt másztunk be. Még egy összedrótozott ajtóval kellett megküzdeni. Az érdekes csak az volt, hogy minket azért nem engedtek be, mert nem volt rajtunk öltöny és a bulin mégis alig lézengett 1-2 öltönyös proszt.
Ditke Csorival volt, Katival táncoltam, de Répa lekért.

Március 13.

Tizenharmadikát nem úsztam meg baj nélkül, bár ez a baj nem volt valami különleges. Máskor is megesett már, hogy a fűtő épp addig adott fel melegvizet, míg leszappanoztuk magunkat, aztán hirtelen elzárta, és még a szokottnál is hidegebb víz folyt a tusokból. Vagy heten ott dideregtünk szappanosan a zuhanyzóban negyedóráig, amikor kicsit langyosodott a víz, épp hogy nem volt hideg, de azért kín volt aláállni.

Március 31.

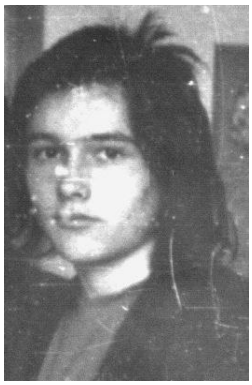

Szerencsétlen Sevró pont ma jött be suliba, mikor matek dogát írunk. Azt hitte, már megírtuk. Eddig is csak ezért hiányzott. El akart menni matekról, de mondtam neki, ez nagyon feltűnő lenne. Azt tanácsoltam, menjen haza, mintha be sem jött volna. Meg is fogadta.
Délután Répával kimentem Dorogra, segítettem vinni a csomagját a nagynénjéhez. A vonaton a klajzi elkapott és egész Dorogig szövegelt, mind a ketten halálosan untuk, marha nagy pofája volt. Répa unokanővére egész jó kis nő, tavaly láttam utoljára, mikor elmentem hozzájuk cseresznyét szedni.

Április 24.

Répától szereztem kendőt, öten abban mentünk műhelybe. Nekó csodálkozott, a kis naív azt gondolta, hogy inkább megnyiratkozunk. Mi azt gondoltuk, hogy ezzel el van intézve, de az ökörállat Nekó szaladt a dirihez árulkodni. Laja lejött és csak annyit kérdezett, mikorra nyiratkozunk. Csütörtököt mondtunk, és öten a határidőkor is csütörtököt mondtunk.: Pisti, Slavó, Tőgy, kampó és én. Igaz, én egy kicsit kiritkítattam Tőggyel, de hát nekem kell is, mert nem tudom elfésülni. Majd azt mondjuk, hogy igazítottunk a hajunkon, kíváncsi vagyok Laja mit szól.

Május 4.

Kégel beírt a kóterfüzetbe, mert stúdium alatt a szobában olvastam. A III.B.-vel megint balhé volt, számoltuk a tanulóban a szakrajzot és egy páran rágyújtottak. Kégel észrevette. Kehes magára vállalta az egészet. Kégel felszólította Répát, hogy köpje be a dohányzókat, ő ezt megtagadta, ezért Tomi leváltotta az évfolyam-vezetőségi tisztségéről. Május elsején megint velünk problémáztak, mert nem öltönyben voltunk az ünnepségen, de hát az osztályból alig van pár srácnak öltönye! A többiek se voltak ünnepi szerelésben, de mindig csak minket vesznek észre. Már egy idő óta mi vagyunk az iskola rossz szellemei, a szégyenfoltja, amire mi külön büszkék vagyunk. Egy pár tanár persze offenzívát indít, de csak kibírjuk.
Kégel megígérte, pár tanulót nem vesz vissza helyhiány miatt, és ezek főleg azok lesznek, akik vétenek a házirend ellen, vagyis a III.B.-ből.

December 12.

Tegnap Répával 10 után lent maradtunk a magnós szobában, a Répa szalagjára vettünk fel számokat. A marha Józsi észrevette és lebuktatott. A kóterajtót bezárta, így kénytelenek voltunk az ablakot használni ajtó helyett. A felvétel közben pókereztünk és sajnos ezzel is lebuktunk. Persze majd igazgatói kihallgatáson azt mondjuk, hogy az egyikünk tanult játszani, a pénznek pedig csak jelképes szerepe volt. A szöveg a füzetemben a következő, betű szerint:

”22h-kor figyelmeztetés ellenére sem feküdtek le Répási barátjával, a magnós szobában pénzre kártyáztak, a portás felszólítására azt hogy az én engedélyemmel kártyáznak. Az ablakon keresztül közlekedtek” –Igazgatói kh.

1973

Január 21.

Péntek este ismét klubbot tartottunk a második dögszobában, a 207-ben. Itt Tüske, Tyukos, Fülöp és Áy pihenik ki a szünet fáradalmait. Jelen voltak még Csori és Kucsi rajtam kívül. Na és persze még néhány átfutó vendég, kik miatt igen nehezen indult be a téma. Az új vita a szerelemből indult ki, de mint elcsépelt és talán meg sem oldható rejtély, nem sokáig bírta az iramot. Majd egy halvány átmenet –Benis elemzése után máris a szülői nevelés problémáinál tartottunk. Ez a meddő vita, hiszen a szülői kapcsolatokon ilyen korban nagyon nehéz változtatni. Kb. csak mi, valódi és képzelt betegek tartottunk ki tisztességesen.. Persze nekünk könnyű, ha figyelembe vesszük, hogy nappalt éjjellé téve űzzük a pihenés legcélszerűbb és leghasznosabb formáját, az alvást. Jók az ilyen JFK ülések, ha nem is sokat változtatunk a tagok helyzetén és gondolkodásmódján. Nagy célja és feladata a felvilágosítás, ami által a tagok között idővel barátság is kifejlődhet, ami elég ritka egy szocialista kollégiumban, ahol mindenki haver és senki sem barát.

Tegnap este megnéztem a TV-ben Az ember tragédiáját. Szerintem kiemelkedően jó volt az ilyen témájú tévéfilmekhez képest. Miközben én Madách életművét csodáltam, a 207-ben ismét klubbot tartottak, amiből én így sajnálatos módon kimaradtam. Persze az ember két jó közül csak egyet választhat, és általában megpróbálja a jobbat. Iga, én csak ma értesültem a dologról, de nem hagytam ki sokat, úgy hallottam, megint Jura volt a tárgy. Én már unom ezt a dolgot, kár enynyire eltúlozni.
Ma abbahagytam a lógást, már fárasztó ez a sok pihenés. Egyszer mindent megun az ember, ha van rá ideje. Különben sem lesz olyan nagy hajtás a suliban, a tanárok közt is várható a járvány jótékony hatása. Búza már ki is dőlt egy-két hétre.
Most már nemigen megyek ki, elsősorban azért, mert nincs kedvem, de pénz sincs most nálam, még buszra sem, és Kégel is óvva int a kollégium elhagyásától.

Január 28.

Megcáfoltam csúnyán magam, a mai út is Dorogra vezetett. Mentségemre mondhatom, hogy a Libb-be szokatlanul sokan voltak, nem juthattunk ülőhelyhez, máshová pedig nem mehetünk Egomban sem. A mai nap a második a JFK történetében, úgy látszik, alakul a dolog. Tehát az estét az ezres szórakozóhelyen töltöttük, ami nappal egyébként üzemi étkezde formájában szolgálja a dolgozó népet. Asztaltársaságunkhoz csatlakozott Csori, majd később Tüske és Kucsi is, így feltűnően mi voltunk a legjobb banda. Talán túlságosan feltűnően is, hiába igyekeztünk türtőztetni magunkat, egynéhányszor hangos röhej vonta magunkra a figyelmet. Persze ez nem vehető neveletlenségnek, minden jobb érzésű embert meghat 1-1 nyeles fésű, hegyes orrú cipő, válogatott eke látványa. Vagy nevetünk, vagy fintorgunk, de az utóbbi még kihívóbb. A nők közül csak a nagyobb gyakorlattal rendelkezők járnak itt ilyen helyekre. Ami még megragadta a figyelmemet, itt még a keringőre is Rockot járnak. Elképesztő.

Az osztályban végre normalizálódott a helyzet, az egymáshoz való viszonyok. Különösebb utálatnak itt a kóterban senki sem örvend. Fülöpkével egész jól kialakult a viszonyunk, szinte már barátságnak is nevezhetném, kár hogy olyan különböző jellemek vagyunk. Vagy talán épp ez az…
Úgy látszik sikeresen belekezdtem a tanulásba, már elég sokat foglalkoztam a fizikával –rám fért- és vannak további ambícióim is, csak épp az időmből nem futja. Elképedve gondolok régi nagy csavargásaimra, nyári unalmamra, de nem sajnálom. Különben a nyár kivételével mindig el tudtam foglalni magam, jó volt itt mindig. Talán csak egy nő hiányzik, de egy kóterosnak nem célszerű hosszabb kapcsolatokat kialakítani, rövidet meg nem érdemes. Nem is igen fogok.

Február 5.

Iskolánkra mély gyász borult, eltávozott e világról jó öreg történelem tanárunk, Sárosy Béla, művésznevén Dodó. Épp most, mikor már kezdett jó viszonyban lenni a IV.B.-vel. Szomorú hír, ha a halál küszöbén állnék meg is rendítene. Persze ki tudja, nem állok e máris a pokol tornácán, oly kevés kell, mindössze kis véletlen az emberi élet kioltására. Fiatalon ragadta el tőlünk a jó öreg kaszás, még alig töltötte be az 59- évét. Elgondolni is rossz, hogy szombaton még minket szidott az órán és néha dicsért is, egész motyogó lényével, mi pedig le se…, szóval oda se figyelünk. Nem láttuk rajta a halál árnyait, ami egyesek szerint előre észrevehető. Elhagyta örökre a 4b majom osztályát, s holnap már a földbe harap egyetlen maradék óriási sárga fogával, a Saint George Field-i temetőben. Talán én is ott leszek utolsó útján, csak nincs gyászruhám. A mai elmaradt óráján írtam haza egy litániát, hiába, az élet nem áll meg, írással semmire sem megyünk.
Vasárnap délelőtt marha jó kedvem volt, ami egyedül a szokatlanul napfényes, vidám időnek volt köszönhető. Készülgettem a hétfőre, de a nagy fizikázás tervét elhalasztottam. Ebéd után a vasárnap délutáni tétlenség kínzott, amíg be nem mentünk Egomba. Első utunk a Libb-be vezetett, aminek szokatlanul megnövekedett a közönsége ebben az évben. Sajnos csak hapsik járnak ide többnyire, és csak igen kevés nő, azok sem… Foglaltunk egy helyet, és amíg a Fülöp-Odol páros szédítették a város közönségét, mi Huligánnal társasjátékkal vertük el az időt a váltásig. Ötkor szokás szerint felmentünk filmvetítésre, egy Kabos és egy Alfonzó műsorral próbáltak jobb hangulatot teremteni. Ez nálam nem nagyon sikerült, a régi nyomasztó vasárnapok emléke kísértett. Csori este fél 12-kor jött meg, sikerült szerződést kötnie a Csővel a suli-bulira. A T.bányaiak szerint kitűnő együttes, kíváncsian várom.

Február 7.

Először hoztam el a naplót a suliba. Ez a második óra. Mikulás tartja a világnézeti oktatást lagymatag, álmosító módon, ilyenkor szinte teljesen kikapcsolódik az agyam, s kellemes monoton morgás, zümmögés a legalkalmasabb az ábrándozások, tervek sűrűjében való elmerüléshez. Sokszor ki sem tudok evickélni ebből a tompa merengésből. Ezeket a sorokat is ilyen hatások vezetik. Az első padban írok, ilyenkor még ez sem jár a lebukás veszélyével, mindenki magával van elfoglalva. Fülöpke most éppen levelet ír haza gyors tempóban, szinte minden álca nélkül. Mikulás tudja ezt, de nem nagyon zavarja, úgyis megkapja a fizetését. Le kellene festenem az osztály képét, hogy hosszú idők távlatából is emlékezhessek. Mint minden rendes tanteremben, itt is három padsor néz a négy fekete tábla, szivacs, címer és iskolarádió csendélete felé. A padok két éve még újak voltak, hasonlatosak az egyetemi padokhoz. Nagy kampányt akartam indítani a tanárok a padok megmentésére diákjaik tollhegyétől, fantáziájától.

Mondanom sem kell, ez nem sikerült. Mert mit tud csinálni egy szerelmes, bús vagy éppen levert diák gondolatait megpróbálja levésni maradandóan az utókor, a jövendő világnemzedék számára. Mennyi érdekes jelképrendszert, gondolatvilágot lehet itt felfedezni! Két év történelem. Egy jó pszichológus le tudná olvasni az egész osztály családi helyzetét, terveit, gondolatait. Sok helyen egy rejtélyes napló szerepét tölti be, hogy azután az utódok, unalmas óráikon ezt fejtegessék, találgassák, milyen is volt az, aki előtte koptatta ezt a felhajtható széket.

Szünet, anyag, unalom.

Következő szín: magyar óra. Ildi ül a tanári asztal mögött, ablak mellet, keresztbe vetett lábakkal. Nem tudom, hogy feledkezhet meg magáról ennyire, a jó szögben ülők már akaratlanul is tudják, a köpeny alatt nincs szoknya, csak egy fehér bugyi. Elég tisztának látszik. 30 éves és egyfolytában beszél, mint a legtöbb humán tanár, de bizonyos módszerekkel meg lehet zavarni. Az utóbbi időben ezek az órák is elég nyugodtak, elmúlt Ildi idegbolondsága, amit első gyermekének születése hozott magával. Jobb a nyugalom, de így sem sikerül figyelnem a tankönyv visszhangjaira, nem szeretem a kényszereket, más fantáziájában nincs fantázia.